

сж тоноветѣ до, ре, ми, фа, соль, ла, си. Ние вземаме тоноветѣ само като помагало въ музиката, като основни белези, чрезъ които можемъ да изразяваме това, което чувствуваме и преживяваме.

Сега, като разсждавате върху различни въпроси, като търсите начинъ за правилно разрешаване на задачитѣ си, имайте предъ видъ следното правило: всѣка задача, правилно разрешена, предизвиква въ ума ви появяване на малка свѣтлинка, която пѣкъ внася у васъ радостъ. Щомъ решаването на една задача не е съпроводено съ поява на свѣтлина, задачата не е правилно решена. Това правило се прилага навсѣкжде въ живота, въ науката. Запримѣръ, съвременната механика разполага съ много принципи, споредъ които могатъ да се построятъ цѣли машини или части отъ тѣхъ. Въ една машина искатъ да турятъ едно колело въ движение. За тази целъ правятъ редъ изчисления, основани на известенъ принципъ. Прилагатъ тия изчисления при движението на колелото, но колелото не се движи. Правятъ втори, трети, пети, десети опитъ, докато най-после колелото започва да се движи. Щомъ въ ума ви проблесне малка свѣтлинка, и вие се зарадвате, това показва, че сте дошли до правилно разрешение на въпроса. Тѣй щото, когато искате да знаете, дали сте разрешили задачата си, правилно, вижте, върти ли се вашето колело